

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžfk/13/2018
Identifikačné číslo spisu: 8016200788
Dátum vydania rozhodnutia: 08.07.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:8016200788.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Eriky Šobichovej v právnej veci žalobkyne Tatranská líkérka, s.r.o., so sídlom Pradiareň 44, 060 01 Kežmarok, IČO: 43 937 721, právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou Hudzík & Partners, s.r.o., Mnoheľova 830/15, 058 01 Poprad proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 21. októbra 2016 č. 680052485/2016/ON, o kasačnej sťažnosti žalobkyne (sťažovateľky) proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 4S/42/2016-24 z 28. septembra 2017 takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/42/2016-24 z 28. septembra 2017 z a m i e t a.

II. Účastníkom náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e

1. Preskúmaným rozsudkom krajského súdu bola zamietnutá žaloba o preskúmanie a zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného, ktorým potvrdil rozhodnutie Colného úradu v Prešove č. 680041443/2016 zo dňa 18.8.2016 o nevyhovení žiadosti žalobkyne, ako prevádzkovateľa daňového skladu podanej podľa § 16 ods. 11 písm. a) zák. č. 530/2011 Z. z., o úplné upustenie od zloženia zábezpeky na daň. Správne orgány považovali za rozhodujúcu skutočnosť, že žalobkyňa, ktorá je prevádzkovateľom daňového skladu a podnikom na výrobu alkoholického nápoja, ktorým je lieh, nebola najmenej 24 po sebe nasledujúcich kalendárnych mesiacov pred podaním žiadosti o upustenie od zloženia zábezpeky na daň podnikom na výrobu alkoholického nápoja, pričom z uvedeného dôvodu nebola splnená podmienka podľa § 16 ods. 11 písm. a) zákona č. 530/2011 Z.z.

2. Krajský súd, konajúci ako správny súd, z administratívneho spisu zistil, že Colný úrad Prešov dňa 28.07.2008 po splnení zákonom stanovených podmienok vydal žalobkyni povolenie na prevádzkovanie daňového skladu (registračné číslo SK62750800004) a osvedčenie o registrácii na spotrebnú daň z alkoholického nápoja, ktorým je lieh (evidenčné číslo 627530800042), na základe ktorého bola oprávnená v ňou prevádzkovanom daňovom sklade spracúvať, skladovať, prijímať alebo odosielat' lieh v režime pozastavenia dane.

3. Dňa 08.04.2016 na základe oznámenia prevádzkovateľa o zmenách podľa § 15 ods. 7 zákona č. 530/2011 Z. z. a po ich následnom preverení colný úrad vydal žalobkyni pod pôvodným registračným číslom (SK62750800004) nové povolenie na prevádzkovanie daňového skladu a osvedčenie o registrácii na spotrebnú daň z alkoholického nápoja, ktorým je lieh (evidenčné číslo 627530800043), na základe ktorých môže vyrábať, spracúvať, skladovať, prijímať alebo odosielat' lieh v režime pozastavenia dane. Predmetné povolenie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.05.2016.

4. Správny súd s poukazom na ustanovenie § 16 ods. 1 písm. a) zákona č. 530/2011 Z.z. konštatoval, že o upustenie od povinnosti zložiť zábezpeku na daň úplne môže požiadať len prevádzkovateľ daňového skladu, ktorým je podnik na výrobu alkoholického nápoja, ak je žiadateľ daňovo spoľahlivý najmenej 24 po sebe nasledujúcich kalendárnych mesiacov pred podaním žiadosti o upustenie od zábezpeky. Správny súd považoval za nesporné, že žalobkyňa sa stala prevádzkovateľom daňového skladu - podniku na výrobu liehu dňa 04.05.2016, a teda až vtedy mohla požiadať colný úrad o upustenie od povinnosti zložiť zábezpeku na daň úplne. Ustanovenie § 16 ods. 14 zákona č. 530/2011 Z.z. následne upravuje, kedy sa prevádzkovateľ daňového skladu, ktorým je podnik na výrobu alkoholického nápoja uvedený v § 16 odseku 11 zákona č. 530/2011 Z.z. považuje za daňovo spoľahlivého. Z toho ustanovenia nevyplýva, že by sa za daňovo spoľahlivého mohol považovať aj prevádzkovateľ iného daňového skladu ako uvedeného v odseku 11. Dňom 04.05.2016 zmenila žalobkyňa svoje postavenie prevádzkovateľa daňového skladu na prevádzkovateľa daňového skladu, ktorým je podnik na výrobu alkoholického nápoja - liehu. Podľa názoru správneho súdu môže žalobkyňa, ako prevádzkovateľ daňového skladu, ktorým je podnik na výrobu alkoholického nápoja, požiadať colný úrad o upustenie od povinnosti zložiť zábezpeku na daň úplne podľa § 16 ods. 11 písm. a) zákona č. 530/2011 Z.z., ak je daňovo spoľahlivý najmenej 24 po sebe nasledujúcich kalendárnych mesiacov pred podaním žiadosti o upustenie od zábezpeky už ako prevádzkovateľ daňového skladu a ako podnik na výrobu alkoholického nápoja. Správny súd sa stotožnil s názorom správnych orgánov, že žalobkyňa nespĺnila podmienky pre upustenie od povinnosti zložiť zábezpeku podľa ustanovenia § 16 od. 11 písm. a) zákona č. 530/2011 Z. z., pretože nepreukázala a ani nemohla preukázať daňovú spoľahlivosť podľa ustanovenia § 16 ods. 14 zákona č. 530/2011 Z. z. , t.j. dobu 24 po sebe nasledujúcich kalendárnych mesiacov pred podaním žiadosti o upustenie od zábezpeky z dôvodu, že žalobkyňa sa stala prevádzkovateľom daňového skladu ako podnik na výrobu alkoholických nápojov až dňa 04.05.2016 a žiadosť podľa § 16 ods. 11 písm. a) cit. zákona podala colnému úradu elektronickými prostriedkami už dňa 21.06.2016.

5. Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa (sťažovateľka) kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP pre nesprávne právne posúdenie veci, nakoľko nepovažuje za správny právny názor krajského súdu, že nespĺnila podmienky pre upustenie od povinnosti zložiť zábezpeku podľa § 16 ods. 11 písm. a) zák. č. 530/2011 Z.z. Nesprávnosť právneho posúdenia spočíva v nesprávnom posúdení skutočnosti, že dňom 4.5.2016 zmenila postavenie prevádzkovateľa daňového skladu na prevádzkovateľa daňového skladu, ktorým je podnik na výrobu alkoholického nápoja - liehu. Zdôraznila, že dňa 4.5.2016 žiadnym spôsobom nezmenila svoje postavenie, s ohľadom na znenie ust. § 46 ods. 1a 2 zákona č. 530/2011 Z. z. upravujúceho pojem „sklad liehu“ a ustanovenia § 43 ods. 1 uvedeného zákona upravujúceho pojem „podniku na výrobu liehu“ pre účely uvedeného zákona. Z citovanej právnej úpravy pre sťažovateľku vyplýva, že podnik na výrobu liehu (liehovarnický závod) vždy spadá pod kategóriu „Skladu liehu“ a nejde o iný typ daňového skladu , pretože § 46 zákona žiadnu zmenu v postavení prevádzkovateľa daňového skladu spôsobom, ako to posúdil krajský súd, neupravuje. Na základe uvedenej argumentácie je potrebné rozlišovať otázku, kto je oprávnený v zmysle § 16 ods. 11 zákona podať žiadosť na upustenie od povinnosti zložiť zábezpeku na daň a otázku, kto sa považuje podľa § 16 ods. 14 zákona za daňovo spoľahlivého prevádzkovateľa daňového skladu. Podľa jej názoru

do obdobia podľa § 16 ods. 11 písm. a) zákona je potrebné započítať aj obdobie pred dňom 4.5.2016, nakoľko aj pred týmto obdobím bola sťažovateľka daňovo spoľahlivým subjektom, čo ani žalovaný nepopiera a napriek tomu vyžaduje preukázanie daňovej spoľahlivosti nad rámec zákona.

6. Žalovaný žiadal zamietnutie kasačnej sťažnosti s poukazom na stanoviská uvedené v preskúvanom rozhodnutí ako aj vo vyjadrení k žalobe

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd kasačný (ďalej len „kasačný súd“) preskúmal rozsudok správneho súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 SSP), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 SSP) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), vec v zmysle § 445 SSP prejednal bez nariadenia pojednávania, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej adrese www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a po neverejnej porade senátu dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

8. Kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a orgánu verejnej správy prvej inštancie, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľky sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

9. Kasačný súd konštatujem, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi krajského súdu, ktorý vec prejednal na ústnom pojednávaní, na ktorom mali zástupcovia účastníkov konania možnosť vyjadriť svoje právne názory.

10. Podstatou kasačnej sťažnosti je nesúhlas žalobkyne (sťažovateľky) s právnym názorom krajského súdu, ktorý si osvojil výklad ustanovenia § 16 ods. 1 písm. a) v spojitosti s § 16 ods. 14 zákona č. 530/2011 Z.z. prezentovaný v rozhodnutí žalovaného vo veci žiadosti zo dňa 21.6.2016, ktorou sťažovateľka ako „prevádzkovateľ daňového skladu, ktorým je podnik na výrobu alkoholických nápojov“ žiadala o úplné upustenie od povinnosti zložiť zábezpeku na daň.

11. Právny názor žalovaného a následne aj krajského súdu, tak ako je popísaný bode 4. tohto rozsudku považuje kasačný súd za logické vyústenie zisteného skutkového stavu do právneho posúdenia veci, pričom skutkový stav nebol sťažovateľkou rozporovaný. Za podstatnú pre rozhodnutie považuje aj kasačný súd skutočnosť, že až rozhodnutím z 8.4.2016, ktoré sa stalo právoplatným 4.5.2016, bolo sťažovateľke vydané „Povolenie na prevádzkovanie daňového skladu“ a tiež registračné číslo, na základe ktorého bola oprávnená ako „prevádzkovateľ daňového skladu vyrábať, spracúvať, skladovať, prijímať alebo odosielať lieh v pozastavení dane.“ Pôvodné povolenie na prevádzkovanie daňového skladu nebolo vydané pre podnik, ktorý bol oprávnený vyrábať lieh. Práve uvedená skutočnosť - oprávnenie vyrábať lieh je kvalifikačným znakom prevádzkovateľa daňového skladu ako podniku na výrobu alkoholického nápoja, ktorým je lieh. Z tohto dôvodu ide o kvalitatívne odlišný subjekt od subjektu disponujúceho (iba) povolením spracúvať, skladovať, prijímať alebo odosielať lieh v príslušnom daňovom režime. Preto ani kasačný súd nesúhlasí s tvrdením sťažovateľky, že žiadnym spôsobom svoje postavenie v porovnaní s obdobím pred 4.5.2016 nezmenila.

12. Podľa § 16 ods. 11 písm. a) zákona č. 530/2011 Z.z. (v znení účinnom v čase podania žiadosti) len prevádzkovateľ daňového skladu, ktorým je podnik na výrobu alkoholického nápoja, môže požiadať colný úrad o upustenie od povinnosti zložiť zábezpeku na daň (ďalej len "upustenie od zábezpeky") a to úplne, za podmienky že žiadateľ je daňovo spoľahlivý najmenej 24 po sebe nasledujúcich kalendárnych mesiacov pred podaním žiadosti o upustenie od zábezpeky.

13. Podľa § 16 ods. 14 zákona (účinnom v čase konania o žiadosti) na účely tohto zákona sa za daňovo spoľahlivého považuje prevádzkovateľ daňového skladu podľa odseku 11, teda ten, kto je podnikom na výrobu alkoholického nápoja a ako taký musí spĺňať podmienky zákona stanovené v uvedenom odseku 14.

14. Sťažovateľka preto objektívne nemohla splniť podmienky daňovej spoľahlivosti stanovené pre podnik na výrobu alkoholických nápojov v § 16 ods. 14, na základe započítania obdobia pred priznaním postavenia prevádzkovateľa daňového skladu, ktorý je podnikom na výrobu alkoholických nápojov podľa § 43 ods. 1 písm. a) zákona. V tejto súvislosti kasačný súd upriamuje pozornosť aj na odseky 12 a 13 predmetného ustanovenia § 16, ktoré upravujú postup posudzovania žiadosti prevádzkovateľa daňového skladu, ktorým je podnik na výrobu alkoholického nápoja ako aj prípadnej opakovanej žiadosti po uplynutí doby platnosti rozhodnutia o upustení od zábezpeky.

15. Kasačný súd sa teda nestotožňuje s názorom sťažovateľky, že podmienky daňovej spoľahlivosti spĺňala aj v období pred 4.5.2016 ako prevádzkovateľ daňového skladu a preto jej do doby plynutia zákonom stanovenej lehoty daňovej spoľahlivosti malo byť pre účely upustenia od zloženia daňovej zábezpeky započítané aj obdobie 24 mesiacov pred podaním žiadosti, do ktorého spadá aj obdobie pred 4.5.2016. Kasačný súd pripomína, že prevádzkovateľ daňového skladu, ktorý nie je podnikom na výrobu alkoholického nápoja, ktorým je lieh, nemá podľa §16 právo žiadať o upustenie od zloženia zábezpeky. Toto prináleží len prevádzkovateľovi daňového skladu, ktorým je podnik na výrobu liehu a ide o posudzovanie daňovej spoľahlivosti práve a len takého subjektu. K tomu, aby správny orgán skúmal podmienky stanovené v § 16 ods. 14 u kvalitatívne iného subjektu (rozdielneho od subjektu uvedeného v § 16 ods. 11) nemal správny orgán v danom prípade zákonné zmocnenie.

16. Z uvedených dôvodov kasačný súd kasačnú sťažnosť sťažovateľky podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

17. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že žalobkyni (sťažovateľke), ktorá v kasačnom konaní nemala úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP). Žalovanému kasačný súd náhradu trov kasačného konania nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 SSP).

18. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP).“

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.